

שנתעורר באותו זמן . וכאשר אוחז זכות נקבע קדושתו בישראל בכל הדורות אז גם קדושת אוחז הזמן קבוע וקיים לדורות להיות מתעורר כח אוחז זכות ואוחז ישועה פרטיה בכל שנה ושנה . וזהו (מגילה ז .) ששלחה אסתר לחכמים קבועי לדורות שביד החכמים דבר זה שהם עיני העדה ושורייא דעינא בלבא חלי (ע"ז כח :) וכן בכחות העין פועל בלב עד"ש (מ"ר גשא פ' י) עין רואה ולב חומד שכאשר העין נשקע באיזה דבר המחשבה נשקע בו . וידוע שבכ"מ מהמחשבה של האדם שם הוא כל האדם ועי"ז הוא נקבע בלב ואח"כ גם בכל האברים . וע"כ כלה שעיני' יפות אין כל גופה נריך דיקה' (תענית כד .) . והם הסנהדרין וחכמי ישראל שהם נבחר לקבוע הדבר בכלל האומה דע"כ בעגלה ערופה לריבין סנהדרין לומר דינו לא שפכו כו' היינו שלא על דינו בא כח רצוה לשום נפש מישראל . וענין גם דפורים לא ה' חלק לסנהדרין וחכמים בזה אדרבא אז"ל (מגילה טו :) ע"פ לרוב אחיו ולא לכל שפירשו ממט סנהדרין אח"כ . והיינו דמחייבת עמלק אינו בא מלך החכמה ישראל כי כל דבריהם הוא מלך התורה והחכמה כאשר הם מעוררים ומאירים בלצבות בני' איזה פרט מד"ת כשנכנס ד"ת ללב יאז עגדו דבר של ליצנות (שהש"ר פ' א ג) . וזהו כלל שורש כח כל האומות כי ראשית גויים עמלק ודרז"ל (שמו"ר פ' כז) לך תכה זה עמלק והוא השורש ועומק ראשית שבכל האומות . כי ליצנות הוא ההיפך מד"ת דכתיב בה אמת שזה כל ענין התורה המלמדה לאדם דרך ה' היינו שכל פרטי עניניו מעשיו ומחשבותיו יהי' הכל שפת אמת אשר תכון לעד . וליצנות הוא ההיפך מאמת שכל מעשיו ומחשבותיו הכל לפנים . והוא מחלק באומות בכל אומה כח מיוחד שאללם אוחז

שזה תכלית הרע . והוא ה' באמת כן שרשו שם אצל הוא חשב דהכל הם כן . זה חכמה או"ה להפריד הידיעה מבחירה שהוא חמה מלבנה שהוא יחוד קוב"ה ושכינתו' דנעשה רק ע"י ישראל ולא עשה בן לכל גוי ומשפטים כל ידעום . כי עיקר המשפט דהש"י הוא להמליח ענות לתקן כל דבר כי הוא חפץ לזדק בריותיו . וע"כ ה' (סנהדרין י" סע"א) אין מושיבין בסנהדרין אלא מי שיועד לטור השך מן התורה . וזה ה"א רק במשפטי בני' דהמשפט מסור להם . כי המשפט ע"פ התורה ומה שהם ממליחים הוא הכל תורה וא"כ כך המשפט . משא"כ דינין דאו"ה א"י ללא מהמשפט שהוא כפי הנימוס הראוי להנגח עולם . ושופר הוא ג"כ מכלי הדיינים כמ"ש בסנהדרין (ז :) ומזכירין שופר דפורעניות דאו"ה כמ"ש בנמ' ל"ב ב' . כי ממילא ע"י דכל קרני רשעים אגדע תרוממה קרנות לדיק . ושמש נדקה ומרפא בכנפיו לישראל . ולאז"ה וליהט אוחס היום דמוזיא חמה מנרתיקה כמשז"ל (גדרים ח : ובר' פ' עח) . כי ע"י סוקף התגלות האור בעולם נכלה החושך ונאבד מעצמו . וכן ע"י התעוררות השופר לעורר בלצבות בני' להש"י שאללם הוא מעורר יראה בלב הבא ע"י ראשית חכמה וראש ההתגלות שבד"ה . ואלל האומות נעשה מזה סערות תימן הסער אשר על ראש רשעים יחול . כמו דמשמתין ע"י שפורא שהוא שם מיתה לעכו"ם וחיים לישראל הדבקים בה' אלהים חיים ומלך עולם עי"ז כאמור :

ידיע [נב] בקדושת הזמנים ובכל שנה באותו יום מתעורר הענין הנעשה אז באותו יום . והיינו כשהענין נקבע וקיים לדורות כי כל דבר טובה הנעשה לישראל מהללה וישועה הכל במשפט מלך איזה זכות

שקרושה יתן כולו לישראל. והיינו דישראל אינם כח פרטי כלל כי הם שורש כלל העולם שגודם הוא עמלק ראשית גויס שורש הרע והם שורש הטוב. ובמ"ת קלטו גם כל כחות פרטים שבטוב של כח כל האומות והם נפרדו לרע לחלק עמלק. וע"כ בהר סיני ירדה שגאה ומורבה להם דרך מאז נתרחקו. דמקודם ה' שורש הטוב ג"כ בקרבם והיו ג"כ נביאי אלו"ה כי יש מהם טובים. ובמ"ת קלטו הכל לישראל ומי שהוא טוב באו"ה נר"ך להתגייר להיות כקטן שגולד בשם ישראל. וכל זמן שלא ניטע באומה ישראלית א"ל לו להיות טוב כלל כי אחר מ"ת הוא שנטעה עמלק לבדו הראשית גויס ואין לעכו"ם ראשית טוב כלל:

ובקריעת י"ם ה' התחלת התעוררות מתן תורה ששיקר התורה הוא התגלות חיך הש"י מנהיג העולם והכל הוא ממנו ואין עוד מלבדו. ובק"ם נתגלה זה דרך ראוי כמ"ש (מכילתא וזה"ק בשלח) ראתה שפחה על היס מה שלא ראה יחזקאל. וכמו ששמעתי דמ"ם הוא בקנין מה שה' בקי"ם בראי' דהראי' אינו קנין כלל. רק לפי ה"ה"ג"ד בגמ' ריש ב"מ בראי' בעלמא קני היינו דס"ד דמחשבת בנ"א הוא כן. וקי"ם הוא ע"ד שכ' ברוקח אין חוק כחסידות בתחילתו. ואח"כ נשקע אותו חשק כי הוא ראי' לבד ונר"ך לחזור ולעוררו עד שיבוא להיות קנין כלל. ולעולם הראי' הוא כפ"מ שהוא מוכן להשיג בקנין מראין לו תחלה לזה אהה מוכן. ומיד בקי"ם שמטו עמים ירגזון ואח"כ באו לרפידים ריפוי ידים מד"ת כי לא ה' עדיין בקנין. ואע"פ שבאמת שורש ישראל דבוק בתורה עוד מימי אבות שקיינו כל התורה כולה מ"מ אינו בהתגלות וע"כ נקרא ריפוי ידים כחות המעשה ואז בא עמלק

כי:

איתו כח של ליגנות ונגד זה יש כח ד"ת שכאשר נכנס ללב שמתפשט בכלל אומה הישראלית שהם לב העולם אז יוצא נגדו איתו כח של ליגנות שבטובם ונאבד כח איתו אומה שאופיא שלה ממנו. ועמלק שהוא הראשית שלהם הוא נגד עומק ראשית שבתורה והוא השער ה' שנעלם ממשרע"ה שלא נתגלה בעוה"ז. וע"כ התלת עמלק ה' בימי משרע"ה שכל האומות ירגזון וחיל אחזתם מפני קדושת התורה שבא משה והורידה לארץ. ונתגלה בעולם דבר הממריב כל כחותיהם כמ"ש בשבת (פטו:) הר חורב שירדה חורבה כו'. חוץ מעמלק שבא וקפץ לתוך אמבטי הרוחתה שאע"פ שהרתיחה ה' גם נגדו כי כל האומות הם התפשטות כחותיו. מ"מ נגד שורשו בפרט לא נתגלה ד"ת בעוה"ז כי מכל האומות יש חיזה קליטה לטוב והיינו שיש בכל כח רע ג"כ חיזה פרט שפעמים הוא טוב. וכל האומות הם כחות פרטים רק הם משתמשים בו בצד הרע שהוא הזד של ליגנות דמכח עמלק. וישראל משתמשים בצד הטוב שבו ע"פ התורה. אבל עמלק הוא שורש הרע שבכל כח וכח ושורש הליגנות שבטובם ובו נאמר תמחה שאין בו קליטה לטוב כלל ואין מקבלין גרים ממנו. וכל זמן שהוא מצוי בעולם א"ל לעמוד על ענינו מוד החכמה. ר"ל כי כל דבר שבטובם לא עשה א"ע ואין שם מניאות נפרד כלל דאין עוד מלבדו. וע"כ גם בכל כחות האומות ע"כ יש חיזה שורש בכח זה לטוב שע"ז הוא קיום איתו אומה. וע"י התורה קולטים ישראל הטוב שבאותו כח. וע"כ החזיר התורה תגלה על כל אומה ולשון שהוא נגד כל כחותיהם ואח"כ בא לישראל והופיע אליהם משעיר והר פארן שכל אומות נתנו להם מתנה כדנ"ל (זמ"ג ק"ב ב ק"ג רע"א). היינו שגם מכת שלהם מוד שורשם

יו